

Kousek zpět u Border Store najdete začátek 2,5 km doporučené procházky Bardedjilidji Sandstone Walk, který vás provede tropickou přírodou.

Nourlangie Rock, kde se nachází několik skvělých galerií domorodého umění, je obehnut trasami pro pěší. Cesta Anbangbang Billabong Walk ale bývá v období dešťů uzavřená a i na asfaltové silnici k Nourlangie Rocku vás po vydatnějších deštích čeká několik neotřelých překvapení. Pro zdatnější turisty je zde vyznačen Barrk Bush Walk.

Jim Jim Falls a Twin Falls patří k nejznámějším atrakcím Kakadu. Jim Jim padá 200 metrů hluboko do jezírka, který se báječně hodí k ochlazení rozežhátého těla. Cesta k vodopádům (u Jim Jim je i kemp) je pouze pro 4WD a bohužel průjezdná je pouze v období sucha. Vedou sem pravidelné trasy mnoha turistických kanceláří.

Yellow Water rovněž patří ke klenotům parku. Vycházka po několikasetmetrovém boardwalku vás přenese doprostřed nedotknuté květeny a dá vám možnost pozorovat spoustu zvířeny, zejména ptactva. Oblíbené jsou vyjíždky lodí, kdy můžete pozorovat krokodýly, zkusit ulovit barramundi či jen vychutnávat okolní krajinu.

Další místo hodné návštěvy je Gunlom Falls a Yurmikmik, kde naleznete spoustu propojených procházek, které jsou doporučovány nejlépe v období dešťů, kdy se ale bohužel může stát, že South Alligator River bude rozvodněná a nedovolí vám se do oblasti dostat.

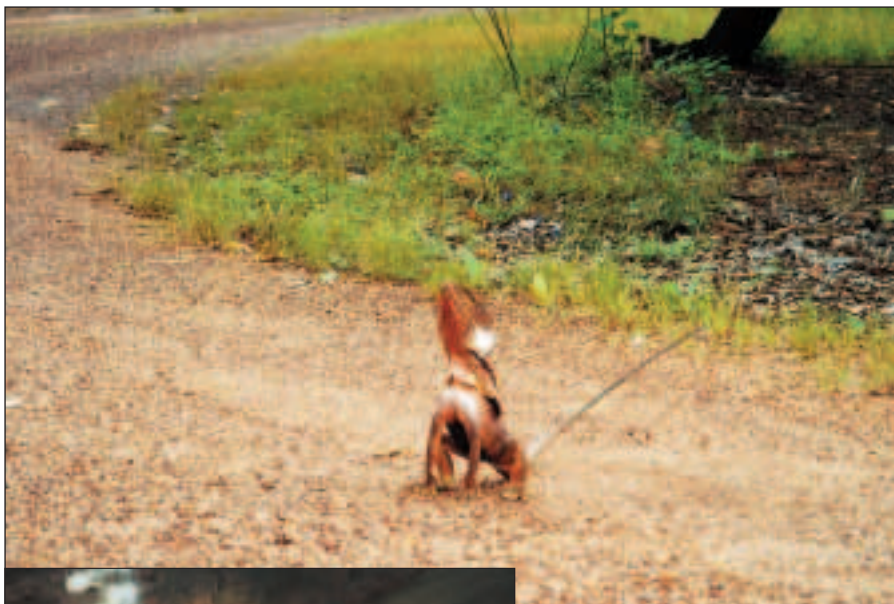
Kromě pěší turistiky máte vždy možnost vyhlídkového letu, což je zejména při povodních jediná možnost, jak obdivovat burácející vodopády.

Nutno ještě upozornit na krokouše: jsou všude.



Ani v dešti nás dobrá nálada neopouští.





Agama límcová



Ještě před vjezdem do parku potkáváme Jabiru – překrásného čápa černokrkého – jak na vysokých červených nohou stojí ve vodě a čeká, až mu nějaká žabka připlave před zobák.

Projíždíme Kakadu. Celá oblast je pod vodou. Silnice je vybudována na vyvýšeném náspu a jen díky tomu je průjezdná. V městečku Jabiru se ptáme na stav silnic a dáváme dohromady plán, co budeme dělat v příštích dnech. Původně jsme chtěli zakempovat v Kakadu Resortu (20 AUD), ale nemají tam ani žádný přístřešek, pod kterým by se dalo uvařit a povečeřet. Stěhujeme se tedy do free-campu Malabanjbanjdu, kde naopak přístřešek je. Je to hezký kemp



a k našemu překvapení jsme zde, v národním parku Kakadu, zcela sami. Samozřejmě s výjimkou krokoušů. Značky, které na ně upozorňují jsou téměř pod vodou a tak si vyhlížíme místo tak daleko od vody, jak jen to jde – asi 15 metrů. Voda nás obklopuje ze všech stran.

Počasí je, až na slabý ale vytrvalý déšť, ucházející a nechává nás v pohodě usnout. Lenka má strach ze salties. Naštěstí stan Beskyd s českou nádivkou není jejich přirozenou kořistí.

Ráno nás vítá nevítané sluníčko, které hned zahřívá vlhký vzduch nad příjemnou teplotu. Dnešní plán je jednoduchý: absolvovat 12 km Barrk Bush Walk u Nourlangie Rocku. Cestou poprvé projíždíme Floodways plné vody a je to opravdu výborná řídičská atrakce.

Procházka začíná u domorodých maleb a přestože jsme na parkovišti byli původně sami, ze dvou autobusů, které se tu objevily, se vyhrnuly hordy německých turistů a ty plní pěšinky. Když ale odbočíme z kratšího okruhu na delší, jsme sami. Jen my a tropický prales.

Škrábeme se vzhůru a stezka se nám opravdu líbí. Pot z nás jen leje, trička bychom mohli ždímat. Užíváme si skvělých výhledů.

Barrk Walk nás vede do úžasného pískovcového města. Věže se tyčí všude okolo nás. Nikoho asi nepřekvapí, že začalo pršet. Přes největší slejvák jsme se schovali pod převis, kde sdílíme přístřešek s mravenci, kteří nám brání posvačit. Příroda okolo nás je nádherná. Červené květy, palmy stojící na dlouhých vzdušných kořenech, kapradiny pučící ze skal, po kterých stékají líné vodopády, husté porosty keřů. To vše se střídá s oblastmi, kde nedávno zuřil čistý oheň, který tak usnadnil náš postup, ale znehodnotil značení stezky a ztěžil navigaci.

Stejně jsme promočení potem a tak pokračujeme i za deště. Nutno poznamenat, že dešť, ten taďy tedy umění. Scházíme dolů z útesu, cesta je velmi kluzká a z části vede potokem. Stačí malé zaváhání a Lenka sedí v potoce, zadní část těla má naraženou o kámen.



Jim Jim Falls





Zatopený Kakadu N. P.

Dole nás zase čeká les po nedávném požáru. Několikrát se ztrácíme a zase nacházíme. Voda padající shora mění tuto pláň v rybník a nám nezbývá než pokračovat téměř po kolena ve vodě. Cestou je ještě jeden Art-site. Nabízí nejlepší domorodé kresby, jaké jsme měli možnost pozorovat. Konečně vypadá mnohem lépe než na fotografiích. Výkladové cedule osvětlí význam jednotlivých kreseb. Bohužel s udáváním věku maleb a rytin do skály je (jako všude) problém a tak se omezují na obecné údaje, jako že jsou 200 – 20000 let staré. Z nějakého důvodu totiž nejde zjistit přesné stáří maleb. Zajímavé například je, že vedle dokonalých kreseb, které jsou označovány za starobylé se nachází dětské malůvky plachetnice. V dobách, kdy se tyto památky ještě přísně nestřežily, si zde mohl kdekdo přimalovat, co ho napadlo.

Konečně jsme zpět na parkovišti. Unavení, ale spokojení. Barrk Bush Walk lze jen doporučit, je to pěkná a různorodá trasa.

Jedeme se osprchovat do opuštěného Muirella Parku, který je z velké části pod vodou a pak zpět na Malabanjanjdju. Už zde nejsme sami. Je tu placený zájezd z Darwinu. Ti ohleduplní borci si postavili stůl doprostřed jediného přístřešku, takže se tam už nevejdeme. Nu, co se dá dělat. Alespoň nám poskytují ochranu před krokodýly, protože si postavili stany hned u břehu. Škodolibou radost nám také působí zjevný fakt, že zaplatili cestovce několik stovek dolarů za výlet do Kakadu a ta je pak ubytovala ve free-campu. Hehe.

Pátek 2. 3. 2001 si nebudeme pamatovat pro dusné parno, ani pro neúspěšný výstup na Mirreli Lookout, odkud nás vyhnala bouřka, ale pro vyhlídkový let, který jsme si užili.





Jdeme na přistání.

Strávili jsme hodinu ve vzduchu v malém letadélku nad Kakadu a viděli jsme v sezóně dešťů mocné Twin Falls, stejně tak jako neuvěřitelně hlučné Jim Jim Falls, jejichž vody padající do 200 metrové hloubky burácely tak hlasitě, že zcela zakryly vrčení motoru.

Start i přistání bylo dobrodružné. Pilot, sympatický chlapík, nás upozornil, že to bude trochu drncat, což byla pravda. Museli jsme čekat, než přejde bouřka, po které byla startovací dráha plná vody.

Naše oko spočinulo na nedozírných rozlohách tohoto parku, přelétli jsme širošířé bažiny a rozvodněné řeky a dokonce jsme z výšky 450 metrů pozorovali krokodýla, jenž vypadal z té výšky jako sirka. Prolétli jsme skrz několik bouřkových mračen. Vidíme, že kemp, kde jsme se včera sprchovali je dnes již zcela zatopen.

Přes všechno drncání a krokodýli pod námi jsme se v letadélku (sotva jsme se tam vešli) cítili překvapivě bezpečně. Při přistání jsme si sedali v podstatě do blátěné kaluže. Kolem nás stříkalo bahno, vypadalo to (alespoň zevnitř) pěkně efektně.

Jsme velmi spokojení (tahle taškařice stojí 120/AUD/osoba) a odpočíváme ve free-campu Gunguru asi 50 km jižně, vlastně již na cestě z parku.

Doufáme, že povodně ustoupí. Koupili jsme si noviny a zjistili, že jsme opět měli poměrně štěstí a cyklón nás minul o vlásek. Katherine i spousta jiných měst je pod vodou. Hladina Katherine River stoupla o 7 metrů na 14 metrů (normálně má 2–3 metry). Litchfield je uzavřen, Katherine Gorge je jen pro 4WD. My se teď chceme podívat do Gregory a Keep River N. P., které jsou západně od Katherine, tak uvidíme.





Tímto letadélkem jsme se nad Kakadu proháněli.



Co dodat?





I těch 110 se mi zdá dost, když vezmu v úvahu stav vozovky...

Další noc chceme strávit v Katherine v campu Big4. Cestou se stavujeme u Edith Falls, kde je to moc pěkné. Bohužel jsme unaveni počasím, proto se nevydáváme na žádnou procházku – a také proto, že máme pocit, že jsme z této oblasti již viděli dost. V Katherine jsme se stavili na internetu. Chlapík nám vyprávěl, že zde provozuje tenhle podnik už 14 let. Tímto mu gratuluju. Je to evidentně nejstarší provozovatel Internet Café a to, že se do podobného projektu pustil již před takovou dobou, je důkazem jeho věštecké předvídavosti.

Bohužel zjišťujeme, že ač voda dost opadla, obě přístupové cesty do kempu jsou pod vodou. Překvapivě ale Victoria HWY je otevřená a tak se rozhodujeme vydat se ke Gregory a zakempovat u 200 km vzdáleného Victoria River Crossing.

Cestou je silnice mnohokrát zatopená, ale s opatrností vše projíždíme a jsme zde. V kempu mají Shed – přístřešek, kde se můžeme schovat. Přestože nám většinu trasy kazil výhled dešť, nyní je pěkně a okolní červené útesy (Escarpmnt) lemující majestátní Victoria Valley vypadají v zapadajícím slunci krásně.

Idylku ruší pouze dva němečtí turisté, kteří si nepříjemně nahlas pouštějí alternativní muziku + techno + 80. léta, čímž ruší nejen klokany, kakadu, ale i nás.

Noc je poměrně chladná, takže zase můžeme usnout. Propoceně spacáky a stan již začínají nepříjemně zapáchat. O tom, že by něco ve zdejším podnebí uschlo, si můžeme nechat zdát. (Když se nám podaří usnout.)

Ráno se na nás sesypaly hordy much. Naštěstí jsme již dost odolní.

Viděli jsme poprvé boxující klokany, ale než jsem doběhl pro foťák, bylo po všem. Škoda.





Studie klokanů v pohybu.

Začali jsme nádherným Escarpment Walk, který stál i za panoramatickou fotku. Tato procházka začíná z parkoviště asi 2 km za Victoria River Roadhouse, pokračuje strmě vzhůru a pak po okraji útesu, odkud máte možnost pozorovat široké údolí pod sebou.

O kus dál po silnici je Joe Creek Walk, který vede částečně u úpatí escarpmentu a je lemován stovkami palm (livistonia palm) a taktéž dráždí oko turisty svou krásou. Trasa je dobře značená a pomalým tempem trvá necelé dvě hodinky. Nelze, než Joe Creek doporučit. Dobrý pozorovatel na stěnách escarpmentu údajně objeví i staré malby. My jsme je ale nenašli.

Keep River National Park, Gregory National Park

Oba parky se nacházejí u západní hranice Severního Teritoria na Victoria HWY.

Keep River je oblast utvořená působením vulkánů a ledovců do divoké krásy a je považována za ráj pro fotografy. Dva nevybavené kempy a několik tras pro pěší je vše, co v parku naleznete kromě rozmanité přírody. Nutno podotknout, že repelent je zde nezbytný a že koupání v lákavě vypadajících tůňkách zde není nejlepší nápad.

Gregory National Park o rozloze 10 500 km² je druhý největší v Severním Teritoriu. V části okolo Victoria River Crossing jsou dvě trasy: Escarpment Walk a Joes Creek Walk, které je vhodné projít, pokud chcete nasáknout vůni a atmosféru zdejšího kraje a obdivovat mohutná údolí, která zde vyhloubila Victoria River (nej-





Rozsáhlé údolí řeky Victoria.



Joe Creek Walk.





Baobab.

větší povodí Severního Teritoria) za miliony let, kdy tu protéká. V druhé části parku se vyřadíte pouze pokud vlastníte 4WD. K nejvyhledávanějším místům patří dolomitové věže v Limestone Gorge obklopené zvláštními baobaby (zde konkrétně *Andansonia gregorii*), které ve svých mohutných kmenech uchovávají vodu nashromážděnou v období dešťů a jsou tak schopné přežít i dlouhá sucha. Australský název těchto stromů je výstižný, říká jim *Bottle Tree* a opravdu, některé kmeny mají jasně lahvovitý tvar.

Po obědě jsme již v Timber Creek, kde (jak jsme se obávali) se dovídáme, že všechny cesty jak v Gregory N. P. tak v Keep River N. P. jsou uzavřeny.

Vydáváme se tedy na Heritage Walk, který našťastí vede kolem několika hezkých baobabů, což je jedno z hlavních lákadel, kvůli kterým jsme zde. Baobaby jsou majestátní a uvědomujeme si, že

jsme je téměř nikde neviděli zobrazené oděné do zeleně svých listů (trochu se podobají listům javoru). Na všech fotkách byly holé. Podle domorodé pověsti se bohové rozzlobili, baobab vytrhli ze země a zasadili ho opačně. Bez listů to tak opravdu vypadá. Zajímavé je, že úplně stejnou pověst mají i domorodé kmeny v Jižní Africe, kde baobaby také rostou. Tyto stromy patří bezesporu mezi vůbec nejstarší, některé z nich mají za sebou již více než 3000 let života. To mi připadá... příšerné...

Nezbývá nám, než se dát na ústup. Máme v plánu přenocovat někde před Katherine, kde pak v pondělí můžeme dokoupit tenčící se zásoby. Tento hezký plán se ale rozplývá u Victoria River. Řeka, která se při našem příjezdu valila těsně pod mostem, se nyní přelévá přes něj a na to my si netroufáme. Místní chlapík nás moc neuklidnil z jeho pohledu optimistickou předpovědí, že to byly jen místní deště, protože cyklón už je pryč, a tak za dva či tři dny to bude OK.

Kempujeme opět v Shedu. Prozatím jsme tu sami.

Večer je voda přes půl metru nad vozovkou, celkově má řeka 13 metrů. Obdivujeme, co všechno ten most vydrží.

